

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA
SEGONA ÈPOKA

5 de gener 2024

Número 281

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

I QUÈ S'ESPERAVEN?

Primera gran manifestació contra Milei

Milei, el nou President argentí, va prendre el comandament i ha fet el que havia promès, arruïnar encara una mica més al país. Si alguna cosa té aquests home és paraula. A diferència de la majoria de polítics, està fent el que havia promès.

El seu Decret de "necessitat i urgència" amb el derivat de la "Llei òmnibus!" de gairebé set-cents articles, és un model de com un tarat com Milei, aconsegueix amb quinze dies arrabassar els drets dels altres i donar-se'ls a ell mateix.

La fureta aquesta, retalla per decret pràcticament tots els drets adquirits dels treballadors per tornar-los, com Déu mana, a la classe alta. Mentre als rics els ofereix una moratòria fiscal, als Instituts del Teatre i Arts o als llibreters o a la mateixa natura, els retalla qualsevol protecció. Cal estalviar diu el tarat.

Mirat de fora, l'arribada al poder de Milei, és per l'Argentina una mena d'erupció volcànica que arrasará tot el que trobi al seu pas. I això ho sabíem tots, molt abans de les eleccions, tots, menys els argentins.

Milei té cara i maneres de dictador, però ningú l'hi podrà dir que la seva arribada a la Casa Rosada no ha estat absolutament democràtica. Probablement la seva gran ambició sigui perpetuar-se en el poder, però Milei va passar primer per les urnes.

Els sindicats que ara esgargamellen crits de protesta, què van fer el dia de les votacions? On eren els peronistes que tornen a

clamar pel retorn de la santa Evita?

El poble que ara surt al carrer amb cassoles buides, no s'havia assabentat de qui era el tipus que els amenaçava a cara descoberta?

A Espanya hem tingut una experiència força similar a l'argentina. Per un pèl, Fijó i Abascal (es necessiten dos espanyols per emular un boig argentí) van estar a punt d'entregar el país a la Inquisició. Algun remot instint de supervivència va fer que no se'ls atorgués majoria, però si alguna vegada passa (que passarà) no ens podrem queixar. Ja sabem qui són. I Argentina també hauria de saber qui és Milei.

